

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. S.**
státní příslušnost Moldavská republika
zastoupeného advokátem Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem
sídlem Vrázova 1324/40, 703 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2023, č. j. OAM-1063/VL-VL12-K01-2023, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou doručenou soudu dne 26. 10. 2023 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní

ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

2. Podle žalobce byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena jeho práva, žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil přesně a úplně skutkový stav a neprovedl řádně všechna potřebná šetření.
3. Žalobce připomněl, že důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu byly obavy z nelidského zacházení a mučení v případě návratu do země původu, protože svým odjezdem porušil pravidla dohledu, který mu byl soudně stanoven poté, co byl propuštěn z vězení po odpykání si trestu za krádež.
4. Žalobce zdůraznil, že je občanem Moldavské republiky, který má trvalý pobyt v separatistickém Podněstří a má za to, že ze strany žalovaného došlo k nesprávnému vyhodnocení žalobcem uváděných důvodů. Je přesvědčen, že i kdyby využil řešení navržené žalovaným a přestěhoval se z Podněstří do Moldavska, nemá jistotu, že by mu nehrozilo ze strany bezpečnostních složek nebezpečí vážné újmy, neboť není zřejmé, jakým způsobem by se žalobcem Moldavsko naložilo a zda by ho nevydalo do Podněstří. Byť je Moldavsko začleněno do skupiny bezpečných zemí, nezbavuje to žalovaného povinnosti posuzovat, zda žalobci nehrozí vážná újma v případě jeho návratu do vlasti. Žalobce má za to, že Moldavsko má zásadní nedostatky v oblasti soudnictví, porušování lidských práv, četného diskriminačního trestního stíhání a v individuálních případech dochází k pronásledování, mučení a jinému nelidskému zacházení a trestání. Bezpečnostní poměry v Moldavsku se mění k horšímu. Žalobce má za to, že ani Moldavsko nelze považovat ve vztahu k němu považovat za bezpečnou zemi původu.
5. Žalobce dále poukázal na předběžnou otázku položenou k SDEU ve vztahu k právní úpravě ČR týkající se označení pouze části země za bezpečnou.
6. Aktuální situace v Moldavsku a výše uvedená předběžná otázka by dle žalobce mohla být novou skutečností, která v napadeném rozhodnutí nebyla zohledněna, proto žalobce namítl jeho nepřezkoumatelnost.
7. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Zdůraznil, že žalobcova žádost byla posuzována meritorně, nikoli s ohledem na zařazení země na seznam bezpečných zemí. Dle názoru žalovaného přesun žalobce z Podněstří na území Moldavska je účinným řešením proti případnému pronásledování či jiné újmě, kterou by měl žalovaný v Podněstří pociťovat, nehrozí mu navrácení do oblasti Podněstří a případná ochrana ze strany státních orgánů Moldavska splňuje minimální standard ochrany lidských práv. Žalovaný v té souvislosti odkázal na dle jeho názoru zcela dostačující zdůvodnění v napadeném rozhodnutí.

Zjištění z obsahu správních spisů

8. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 3. 8. 2023 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 26. 1. 2023 zajištěn za účelem správního vyhoštění, neboť byl dne 25. 1. 2023 kontrolován PČR a bylo zjištěno, že žalobce přicestoval na území členských států EU (konkrétně do Maďarska) dne 5. 6. 2022 a byl tedy oprávněn pobývat na území členských států po dobu 90 dnů ve 180 dnech, tedy do 2. 9. 2022. Dne 25. 1. 2023 neměl žalobce na území ČR povolen žádný druh pobytu, pobýval zde tedy neoprávněně. Rozhodnutím Policie ČR ze dne 26. 1. 2023 bylo žalobci uděleno správní vyhoštění se zákazem vstupu na území členských států EU po dobu jednoho roku.

9. Při poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl, že je ženatý, ale s manželkou nežije. Žije s přítelkyní, Moldavankou, která jezdí do ČR na pas a vždy po třech měsících se vrací do vlasti, aby dodržela požadovaný vízový režim. O mezinárodní ochranu žádá, protože v Podněstří byl hlídáný, měl režim určený soudem po návratu z vězení, kde byl ve výkonu trestu za krádež od roku 2016 do roku 2021; po propuštění měl stanoven dohled. To mu také znemožnilo najít si dobrou práci. Chce žít v Evropě, bojí se také válečného konfliktu, který je blízko Moldavska.
10. Při pohovoru ke své žádosti o mezinárodní ochranu dále doplnil, že z vlasti vycestoval za prací v červnu 2022, od té doby je nepřetržitě v ČR, kde pracoval jako lesní dělník. Při vycestování neměl žádné problémy, disponoval biometrickým moldavským cestovním pasem i vnitřním moldavským pasem. V případě návratu do vlasti se obává, že ho pošlou do vězení za nedodržení trestu. K dotazu správního orgánu, zda by jeho situaci mohlo vyřešit přestěhování se z Podněstří do jiné části Moldavska, uvedl, že ne, že by možná zpočátku problémy nebyly, ale ty by nastaly, až by ho kontrolovala policie. Proč by nemohl legálně žít v jiné části Moldavska neví, svou situaci ve vlasti nijak neřešil. Kromě problémů s bezpečnostními orgány jiné problémy v zemi původu neměl, vyloučil potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině. Chtěl by v ČR zůstat a pracovat, protože v Moldavsku není práce, také se obává blízkosti válečného konfliktu.
11. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, a to mj.:
- Informace MV ČR ze dne 2. 3. 2023: Moldavsko – Základní přehled o zemi
 - Informace MV ČR, OAMP ze dne 13. 3. 2023: Moldavsko – Bezpečnostní a politická situace v zemi
 - Informace MV ČR, OAMP ze dne 15. 2. 2023: Moldavsko – aktuální otázky, vztahy s Podněstřím, opozice v Podněstří, strana Šór v Moldavsku
 - Informace MV ČR ze dne 9. 3. 2023: Moldavsko; Radio Europa – „Jsou přítomny známky skryté mobilizace v Podněstří“
 - Informace MV ČR, OAMP ze dne 22. 12. 2021: Moldavsko – Shromáždění ve městě Dubossary v samozvané Podněsterské moldavské republice 2. a 9. 9. 2021, extradiční řízení mezi Moldavskem a samozvanou Podněsterskou republikou
 - Informace MV ČR ze dne 12. 9. 2022: Moldavsko – Informace MZV ČR, č.j. 122984/2022-LPTP ze dne 2. 9. 2022
 - Informace MV ČR ze dne 24. 2. 2023: Moldavsko – Spolkový úřad pro migraci a uprchlíky
12. Následně dne 20. 9. 2023 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je obava z návratu do Podněstří kvůli porušení dohledu po propuštění z vězení za krádeže a obava z dopadu válečného konfliktu na Ukrajině na Moldavsko.
13. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce v průběhu řízení neuvedl žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Žalobce výslovně uvedl, že nikdy nebyl politicky aktivní ani veřejně činný, nezmínil se o žádných svých činech, které by bylo možno považovat za politicky motivované a mající za důsledek negativní zájem ze

strany státních orgánů Moldavska či kvazi orgánů ovládajících separatistické Podněstří, kde před svým odjezdem z vlasti žil. Proto mu nebyl udělen azyl dle § 12 písm. a) zákona o azylu.

14. Žalovaný se podrobně zabýval důvodem pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu žalobci a dospěl k závěru, že ve správním řízení nevyšly najevo skutečnosti, na jejichž základě by žalobce mohl v případě návratu do vlasti důvodně pociťovat obavu z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Žalobce výslovně uvedl, že kvůli své rase, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, žádné problémy neměl. Žalobce jako důvod své žádosti o mezinárodní ochranu uvedl obavu z uvěznění po návratu do Podněstří, jelikož svým odjezdem porušil pravidla dohledu poté, co byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. Žalovaný předně konstatoval, že právní institut mezinárodní ochrany není nástrojem pro vyhnutí se negativním důsledkům trestního stíhání v zemi původu a uzavřel, že žalobce nedával své trestní stíhání ve vlasti za krádeže do žádné souvislosti s důvody azylově relevantními a žádné takové skutečnosti nezjistil ani žalovaný.
15. Dále se žalovaný věnoval obavě žadatele z dopadu situace na Ukrajině na jeho vlast, konkrétně na separatistické Podněstří a konstatoval, že žalobci bezprostřední nebezpečí na území Podněstří nehrozí a může přesídlit na území Moldavska. Žalovaný poukázal na skutečnost, že sám žalobce uvedl jako důvod odjezdu z vlasti i snahu zlepšit svou ekonomickou situaci. Nicméně fakt, že Moldavsko je nejchudším státem Evropy, dopadá na celou tamější populaci, a tyto výše uvedené problémy nelze považovat za důvody azylově relevantní. V této souvislosti žalovaný poukázal na účelovost podání žádosti o mezinárodní ochranu žalobcem, když tento ji podal po více než ročním pobytu na území České republiky poté, co byl zadržen a sám žalobce nijak nepopíral svou snahu legalizovat si žádost o mezinárodní ochranu svůj další pobyt na území ČR, když sem přicestoval za účelem získání práce a v ČR by chtěl zůstat se svou přítelkyní, byť tato pravidelně cestuje do Moldavska, aby dodržela vízové podmínky. Žalovaný uzavřel, že mezinárodní ochrana ve smyslu zákona o azylu je výjimečným právním institutem, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, nikoliv však před jakýmkoliv negativními jevy v zemi původu, nýbrž jen z důvodů uvedených v zákoně o azylu. Důvody pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu u žalobce neshledal.
16. Žalovaný se dále zabýval podmínkami pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu dle § 13 zákona o azylu. V průběhu správního řízení nevyplynulo ani žalobce netvrdil, že by některému rodinnému příslušníkovi žalobce byla udělena mezinárodní ochrana v České republice, proto nebyla mezinárodní ochrana dle § 13 zákona o azylu za účelem sloučení rodiny žalobci udělena.
17. Při posouzení důvodů pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu či doplňkové ochrany podle § 14 a § 14a zákona o azylu se žalovaný zabýval rodinnou, sociální a ekonomickou situací žalobce a přihlédl k jeho věku a zdravotnímu stavu. Žalobce je dospělou, plně svéprávnou osobou v produktivním věku, dle svého sdělení je zcela zdravý, nemá žádné zvláštní zdravotní potřeby, je schopen zajistit si prostředky na své životní potřeby prací. Při posouzení možnosti udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, se žalovaný věnoval otázce, zda žalobci hrozí při návratu do země původu nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Z informací o zemi původu založených ve spise (viz bod 11. rozsudku) správní orgán dovodil, že území pod kontrolou současné

moldavské vlády je pro žalobce dostupné, přesun žalobce na toto území z Podněstří je účinným řešením proti případnému pronásledování či jiné újmě, kterou by měl žalobce v Podněstří pocítovat. Ze strany Moldavska mu nehrozí navrácení do oblasti Podněstří a případná ochrana ze strany státních orgánů Moldavska splňuje minimální standard ochrany lidských práv. Sám žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by mu v přestěhování na území Moldavska bránily, pouze sdělil, že by to bylo do první kontroly policie a že neví, proč by zde nemohl žít. Vzhledem k výše uvedenému žalovaný neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu či doplňkové ochrany podle § 14, § 14a, § 14b zákona o azylu.

18. Závěrem žalovaný shrnul, že v případě žalobce nebyly naplněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany, a ta se proto neuděluje.

Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
20. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Ostatně, žalobce v průběhu řízení proti podkladům a jejich obsahu ničeho nenamítal a nepožadoval jejich doplnění a ke svým tvrzením ničeho více k jejich podpoře nedoplnil.
21. Krajský soud má za to, že žalovaný se zcela správně a podrobně vypořádal se situací v zemi původu žalobce při zohlednění žalobcem v průběhu řízení uvedených skutečností.
22. K jednotlivým žalobním bodům krajský soud zdůrazňuje závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádření v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle kterých *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcovu advokáta.“*. Krajský soud tedy posuzoval žalobní body optikou míry jejich obecnosti.
23. Na prvním místě lze bezpochyby odmítnout žalobní námitku, že byla zkrácena práva žalobce, když žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil dostatečně skutkový stav a neprovedl potřebná šetření. Z obsahu spisu, jakož i napadeného rozhodnutí, je zřejmé, že žalovaný naopak shromáždil dostatečné podklady a z nich vyvodil při aplikaci na žalobcovu situaci a tvrzení správné závěry. Žalovaný se podrobně zabýval politickou a bezpečnostní situací v Moldavsku i tzv. Podněstří.
24. Sám žalobce v průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany jako tvrzený důvod své žádosti uvedl obavu z návratu do Podněstří kvůli porušení dohledu po propuštění z vězení za krádeže a obavu z dopadu válečného konfliktu na Ukrajině na Moldavsko. Jím

tvrzené obavy z reakce bezpečnostních složek Podněstří v případě jeho návratu jsou zcela obecné a žalobce je blíže nespecifikoval ani v průběhu správního řízení ani v žalobě. Žalobce také v průběhu správního řízení nezastíral ekonomické důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný podrobně analyzoval jednotlivá tvrzení žalobce a vyhodnotil je v souvislosti s jednotlivými zákonnými důvody pro udělení mezinárodní ochrany na základě informací o zemi původu, jež jsou součástí správního spisu. V tomto ohledu lze tedy zcela odkázat na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak jak bylo shrnuto krajským soudem výše.

25. Jestliže žalobce v žalobě zmínil, že SDEU byla předložena předběžná otázka ve vztahu k právní úpravě ČR týkající se označení pouze části země za bezpečnou, lze uzavřít pouze tolik, že ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí nemá položení této otázky jakýkoli vliv, když žalovaný nerozhodoval na základě posouzení bezpečné země původu.
26. Optikou shora uvedeného lze souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. V neprospěch žalobce lze přitom vyhodnotit okolnost, že o mezinárodní ochranu požádal až v návaznosti na uložení správního vyhoštění žalobci poté, co bylo zjištěno, že je v ČR již nelegálně. Za situace, kdy žalobce ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné *relevantní* skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné. Podle krajského soudu se žalovaný v dostatečné míře zabýval také podmínkami pro udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany, přičemž správně uzavřel, že pro udělení těchto druhů ochrany podmínky u žalobce splněny nejsou.

Závěr a náklady řízení

27. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 31. května 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce